گالری جهان

وال‌استریت‌ژورنال
پرسش‌هایی برای همکاری با امریکا

روزنامه وال‌استریت‌ژورنال در نسخه اروپایی خود از تصمیم‌های تازه رئیس‌جمهور چین خبر می‌دهد. هو جین‌تائو راهی واشنگتن شده و پای میز مذاکره با امریکایی‌ها نشسته است. این‌طور که وال‌استریت‌ژورنال تیتر زده، هو قرار است درباره دلار و ارزش آن سوالاتش را بپرسد و بعد از آن هم برای رسیدن به راهکارهای جدید اقتصادی دست به دست امریکا بدهد. در عکس یک هم پیرمرد سیاستمدار و موسفید کرده فرانسه را می‌بینیم. ژان ماری لوپن در کنار دخترش مارین لوپن. آنها در مراسم حزب جبهه ملی (جناح راست) فرانسه شرکت کرده‌اند و در حال خواندن سرود این حزب هستند. دختر آقای لوپن به رهبری این حزب برگزیده شده است. خانم لوپن بدش نمی‌آید کمی از میزان محافظه‌کاری و تندروی این حزب بکاهد اما پیرمردان فرانسوی این حزب سخت به این تغییرات تن می‌دهند. راست‌های فرانسه مدتی است حکومت را در دست دارند و به چپ‌ها فرصت خودنمایی نداده‌اند. در نیم‌تای دوم هم وال‌استریت‌ژورنال خبر داده احزاب مخالف تونس به دولت می‌پیوندند. نخست وزیر هم قول داده دولت ائتلافی باشد.

گاردین؛ اعتراض به ممنوعیت عمل جراحی

روزنامه گاردین در نیم‌تای نخست خود دو سوژه جالب و خواندنی دارد. سوژه عکس یک، آقای مارک کندی همان پلیس جاسوسی انگلیس است که متهم به رفتارهای غیراخلاقی و تجاوز جنسی به معترضان شده است. گویا او به یکی از اعضای انجمن‌های حفظ محیط زیست که فعالیت‌های معترضانه داشته، تجاوز کرده و... گاردین مدتی است داستان را در حد تیتر و عکس یک پیگیری می‌کند. پیگیری گاردین به اینجا رسیده که پلیس متهم بالادست خود را متهم کرده و او را آمر به این رفتارها معرفی می‌کند. در تیتر یک روزنامه گاردین هم از اعتراض پزشک‌ها به وزارت بهداشت انگلیس خبردار می‌شویم. وزارت بهداشت دستور داده برای بیماران مبتلا به آب‌مروارید، آرتروز و فتق کمتر عمل جراحی تجویز شود. همین باعث اعتراض پزشکان شده است. آنها گفته‌اند وزارت بهداشت با ممنوعیت عمل جراحی با سلامت شهروندان قمار می‌کند.

گزارش یک

دوزخ‌سنجی

ترجمه: عباس زندباف

«اگر دوردست‌ترها را دیده‌ام به خاطر ایستادن روی شانه غول‌هاست.» سر اسحاق نیوتن در سال ۱۶۷۶ که این حرف را می‌گفت نام گالیلئو گالیه را هم در ذهن داشت. گالیله که در سال تولد نیوتن درگذشت قسمت اعظم مقدمات کشف قوانین حرکت توسط این فیزیکدان انگلیسی و همچنین بسیاری از اصول زیربنای انقلاب علمی را فراهم کرد. شانه‌های گالیله به احتمال زیاد بیش از شانه‌های هر شخصیت دیگری در تاریخ سکوی دورنگری نسل اندر نسل دانشمندان بوده است. گالیله بود که نظریه گردش خورشید به دور زمین را با قاطعیت به کناری زد و بنای پرهیبت فیزیک ارسطویی را فروپاشید. این ایتالیایی برخلاف دیگرانی که در آن روزگار می‌زیستند از فرو کوبیدن میخ کشف در سوراخ‌های از پیش مهیاشده توسط عقلانیت متعارف سرسختانه تن می‌زد. گالیله بود که با ازخودگذشتگی پایان‌ناپذیر به تجربه و مشاهده دست می‌زد و راهگشای عصر دانش نوین شد. با توجه به سرسپردگی گالیله به واقعیت‌های تجربی شاید شگفت بنماید که بگوییم مهم‌ترین نظراتش از جهان افسانه ریشه می‌گرفت نه از جهان واقعیت. اما مارک پترسون استاد فیزیک دانشگاه مونت هالیوک چند سالی است که چنین دیدگاهی را مطرح کرده است و معتقد است یکی از کمک‌های مهم گالیله به فیزیک از سنجش دوزخ داستانی دانته یا به بیان دیگر مخالفت با ابعاد آن ریشه گرفته است. در سال ۱۵۸۸ گالیله را که جوان ۲۴ساله گمنام و انصراف‌داده از رشته پزشکی بود برای سخنرانی درباره کمدی الهی اثر دانته دعوت کردند. وقتی این جوان تازه‌کار روی سکو رفت و شروع کرد به ایراد گرفتن از جهانی افسانه‌ای که دانته شاعر با زحمت فراوان برپا کرده بود، بسیاری از شنوندگان حیران و حتی ناراحت شدند. از سال ۱۵۸۸ که دوزخ دانته منتشر شد، دانشمندان به تکاپو افتاده بودند تا نقشه‌ای از مشخصات فیزیکی این دوزخ از دره‌ها و غارهای ویران‌شده گرفته تا رودخانه‌های خروشان آتش را ترسیم کنند. حرف گالیله این بود که بسیاری از ابعاد ذکرشده در توصیف این دوزخ که همگان پذیرفته‌اند، با سنجش علمی جور درنمی‌آید. گالیله با توسل به تحلیل‌های هندسی پیچیده به خرده‌گیری از ساختار مورد نظر فضلای معروف برای دوزخ پرداخت و خاطرنشان کرد بناهای دوزخ آن‌گونه که آنها توصیف کرده‌اند (از قبیل استوانه‌های عظیمی که از مرکز زمین فرومی‌گذرند) در جهان واقعی زیر فشار وزن خودشان فرو می‌ریزند. کمی بعد گالیله به نادرستی نظریه اصلی رقیب در مورد دوزخ نیز پی برد و دریافت که حتی بزرگ‌ترین علمای آن زمان هم از درک کارکرد سازه‌ها در جهان واقعی عاجزند. شاید بحث درباره ویژگی‌های مکانیکی دوزخ نوعی بازی روشنفکری جلوه کند و هم‌ارز قرن شانزدهمی بحث‌های امروزی راجع به امکان‌پذیری تجهیزات فیلم‌های تخیلی فضایی در کافه‌های دانشگاه ام‌آی‌تی. اما سخنرانی‌های گالیله از این حد فراتر می‌رفت. در واقع گالیله با تحلیل ابعاد در دوزخ دانته به سوی کشف اصول مهم مهندسی سازه گام برداشت. گالیله وقتی استدلال می‌کرد که با ابعاد غول‌آسا دادن به اندام انسان نمی‌توان شیطان را خلق کرد (افزایش ابعاد هر موجود تبعات ساختاری و مادی به کلی جدیدی پدید می‌آورد) راهگشای ساخت سازه‌هایی چون کشتی‌های اقیانوس‌پیما و آسمانخراش‌ها بود. مورخان به طور عام این سخنرانی‌های گالیله را چندان مهم قلمداد نکرده‌اند و آنها را فقط پیش‌زمینه‌ای برای نظریات بعدی وی در مورد قوانین مقیاس‌بندی می‌خوانند. ولی به نظر پترسون این سخنرانی‌ها رکن بزرگ‌ترین خدمات این دانشمند ایتالیایی به تاریخ اندیشه است. به نظر پترسون، گالیله با کاربست مدل‌های ریاضی در دوزخ دانته سنگ‌بنای فیزیک نظری را گذاشت. پترسون می‌گوید: «این نظریات را نباید فقط نوعی سرگرمی فکری پنداشت زیرا عمقی دارند که یادآور نظریات راهگشای انقلاب علمی است.» پترسون این دیدگاه را نخستین بار در سال ۲۰۰۲ با نوشتن مقاله‌ای مطرح کرد و به تازگی در همایشی علمی آن را پرورانده است. پترسون قرار است در پاییز امسال کتابی به نام «خلاقیت هنری گالیله: هنر و ریاضیات در عصر نوزایی» منتشر کند که در آن با تفصیل بیشتری به این بحث پرداخته است. البته پترسون خودش هم قبول دارد که عوض کردن دیدگاه کارشناسان آسان نیست و هضم دیدگاه جدید برای برخی دشوار است. گالیله که در مخالف‌خوانی انگشت‌نما بود، احتمال داشت با نظریه پترسون موافقت کند؛ نظریه‌ای که برخلاف دیدگاه کنونی ما راجع به این عقل‌گرای سرسخت است. نظریه پترسون با این دیدگاه هم مخالف است که هنر ربطی به واقعیت ندارد. پترسون می‌گوید این تقسیم‌بندی در روزگار گالیله وجود نداشت و نگرش گالیله به طور مستقیم از خیالپردازی‌هایی ریشه می‌گرفت که به هنر ربط می‌دهیم. اگر گالیله به خیالپردازی شاعرانه که از دلبستگی‌هایش بود میدان نمی‌داد، هرگز به بینشی نمی‌رسید که پایه‌ساز انقلاب علمی شد. گالیله همواره علیه مسلمات موجود خیالپردازی می‌کرد و به نظر پترسون به نظریه‌پردازان امروزی کوانتوم شباهت زیادی دارد؛ نظریه‌پردازانی که کارشان محتاج جهش‌های جنون‌آمیز منطق است. پترسون می‌گوید گالیله نخستین دانشمند راستین جهان بود که دریافت برای استدلال باید به سراغ عقلانیت رفت اما برای آنکه بتوان جهان را با قوه تصور بازآفرینی کرد، خیالپردازی لازم است.

منبع: boston.com

عکس یک: بچه دکتر

این روزها که بعضی دیکتاتورها فرار می‌کنند و دنبال پناهگاه می‌گردند، بیبی‌دک یا همان بچه دکتر مشهور هائیتی به خانه بازگشته است. او را در این عکس می‌بینید. بیبی‌دک بعد از ۲۵ سال تبعید به خانه بازگشته است. بچه دیکتاتور هنوز هم طرفدارانی دارد. ۵۹ساله است و برای دوباره قدرت گرفتن وقت دارد. «دک»ها یا همان دکترها در هائیتی یادآور دوران دیکتاتوری هستند. از پاپادک یا فرانسوا دوالیه گرفته تا فرزندش بیبی‌دک یا همین آقای ژان‌کلود دوالیه که در عکس می‌بینید. پدر از سال ۱۹۵۷ تا ۱۹۷۱ هائیتی را به سرزمینی فقیر و ناتوان تبدیل کرد و پسر از سال ۱۹۷۱ تا ۱۹۸۶ پا جای پای پدر گذاشت. هر دو هم اتفاقاً با شعارهای پاپیولار ثروت برای همه و ضدسرمایه‌داری قدم به میدان سیاست گذاشته بودند. نتیجه این شد که حالا هائیتی محتاج نان شب است و مردمش فقیرترین مردم جهان. زلزله سال گذشته هم که وضع را بدتر از بد کرد. بازگشت دیکتاتور به قدرت بعید است. بسیاری از شهروندان هائیتی خاطرات تلخ و فضای پلیسی و بسته دوران دک‌ها را فراموش نکرده‌اند.

عکس: آسوشیتدپرس

گالری جهان

نشنال‌نیوز
آمادگی تونس برای تعیین رهبران جدید

تونس هنوز هم موضوع مهم روزنامه‌های جهان است. نشنال‌نیوز با تیتر اعلام آمادگی تونس برای تعیین رهبران جدید، از تحولات تازه این کشور آفریقایی خبر می‌دهد. منظور نشنال‌نیوز از رهبران جدید، تعیین نمایندگان احزاب مختلف است. نخست‌وزیر فعلی تونس الغنوشی گفته برای تشکیل دولت جدید از حضور احزاب مخالف و همکاری با آنها استقبال می‌کند. عکس یک و گزارش یک روزنامه نشنال‌نیوز به هم مربوط هستند. در عکس یک تکاپوی اماراتی‌ها برای برگزاری نشست آینده انرژی جهان را در ابوظبی می‌بینیم. در گزارش یک هم می‌خوانیم شهر مصدر در امارات از اشعه مضر خورشید در امان است و گرما به ساکنان فشار نمی‌آورد. گویا کارشناسان برای حل معضل گرمای شدید مصدر و اشعه مضر خورشید در این شهر چاره‌ای اندیشیده‌اند. کارشناسان انرژی جهان تا چند روز دیگر در ابوظبی دور هم جمع می‌شوند تا برای حفظ انرژی در آینده تصمیم بگیرند. دیگر اینکه پلیس دوبی هم برای محافظت از کودکان و حفظ امنیت آنها در این شهر دست به کار شده و اعلام آمادگی کرده است.

تودیززمان
ترکیه از ثبات سیاسی در لبنان حمایت می‌کند

سعد حریری بعد از دیدار با اوباما و حواشی بعد از آن که نتیجه‌ای جز سقوط دولت بیروت نداشت، حالا راهی آنکارا شده است. در عکس یک روزنامه تودیززمان او را کنار رجب طیب اردوغان می‌بینیم. دیدار در دفتر نخست‌وزیری شکل گرفته است. ترکیه می‌خواهد نقش تاریخی‌اش را ایفا کند؟ معلوم نیست اما همین که سعد حریری راهی این کشور می‌شود و با اردوغان گفت‌وگو می‌کند، لابد ترکیه باید دست به کار شود. اردوغان گفته ترکیه برای ثبات سیاسی در لبنان تلاش می‌کند. در تیتر یک روزنامه تودیززمان هم خبر جالبی می‌خوانیم. دولت ترکیه تصمیم گرفته برای کسانی که در دوره حکومت نظامیان دچار آسیب‌ها و ضررهای فیزیکی روحی و مالی شده‌اند، غرامت تعیین کند. منتها مشخص نیست غرامت از محل بودجه دولتی پرداخت می‌شود یا منبع دیگری برای آن تعیین می‌شود. این طرح را حزب عدالت و توسعه تهیه کرده است.